63ste Jaargang No. 2522 DAGBLAD Donderdag 25 September 1947

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit blad verschijnt niet op Zon- en feestdagen. Abonnementsprijs Curaçao en Bonaire ƒ 2.—, Aruba, Suriname en de Bovenwindse Eilanden ƒ 2.50, buitenland ƒ 3.— per maand, bij vooruitbetaling. Advertentieprijs ƒl.— per cm. kolomlengte.

Uitgave van de Paulus-Drukkerij te Curaçao. Directeur F. J. M. Wijnekus, Hoofdredacteur Ad. Versney. Adres voor directie, redactie en administratie: Conscientiesteeg 27. Postbus no. 80, telefoon Directie en Administratie no. 1550, Redactie no. 1858.

Agent voor Aruba, Oranjestad, J. E. Croes, Nassaustraat 376; voor Aruba, San Nicolas, G. D. Hofstee. Bankiers, Hollandsche Bank Unie, N.V., Maduro & Curiel's Bank, beide te Willemstad, Curaçao, Nederlandse Credietbank N.V., bijkantoor te Venray (Nederland).

Breuk tussen Oost en West dient vermeden te worden

Potsdam overeenkomst in discrediet

DE POTSDAM CONFERENTIE IN DISCREDIET.

Lord Pakenham, gevolmachtigde van de Engelse Regering in Duitsland, deelde in een interview aan de buitenlandse persvertegenwoordigers mede dat de viermogendheden overeenkomst van Potsdam en als gevolg daarvan de verdeling van Duitsland in 4 zones, nimmer aanleiding mag geven om onze pogingen van Duitsland een staat te maken, die zich zelf kan behelpen, op te geven.

De gehele Potsdam overeenkomst, aldus vervolgde Lord Pakenham zijn interessant betoog, heeft tot dusverre slechts narigheid en ellende teweeggebracht er vooral de Russen hebben weinig begrip aan de dag gelegd voor de moeilijkheden, waarin Duitsland momenteel verkeert. Vooral waar het betreft ons streven om Duitsland als een economische eenheid te formeren. De Russische houding is voor ons een bittere teleurstelling, want tenslotte hebben zowel het Duitse volk als de Engelse belastingbetalers, kortom de gehele wereld een even zware tol betaald voor de manier waarop de Potsdam overeenkomst is nageleefd.

Ernest Bevin, de Engelse Minister van Buitenlandse Zaken, heeft zich gewend tot zijn Amerikaanse collega en hem verzocht al zijn persoonlijke invloed aan te wenden om te voorkomen dat er een definitieve breuk tussen Oost en West zou ontstaan. Hierbij drong Bevin aan op een spoedige bijeenroeping van de Raad van Ministers, die dan in November te Londen zou moeten plaats vinden.

HIROHITO HEEFT GEEN SCHULD.

De officier van Justitie der Verenigde Staten Joseph B. Keenan sprak keizer Hirohito vrij van iedere verantwoordelijkheid in de oorlog in de Stille Zuidzee. Dit geschiedde voor de internationale rechtbank. De officier van Justitie geloofde, dat de personen, die alreeds beschuldigd zijn werkelijk verantwoordelijk zijn voor de oorlog. Indien er echter nog iemand anders gevonden wordt, die verantwoordelijk is, dan zal die ook beschuldigd worden. De rechtbank veroordeelde de vroegere minister-president Hideki Tojo en 24 andere vroegere hoge autoriteiten.

DREIGENDE STAKING IN FRANKRIJK.

De vakbondleiders zeiden, dat zij de Franse mijnwerkers zullen vragen een actie te beginnen indien het loon niet verhoogd wordt en de voedselvoorziening niet verbeterd wordt binnen drie dagen.

Het communiqué van de mijnwerkersfederatie zeide, dat de productie zou stijgen tot vijfhonderd duizend ton per maand, indien de regering de eisen der arbeiders inwilligt. Wanneer er geen voldoening gegeven wordt aan de gerechtvaardigde eisen der arbeiders voor Zaterdag, zal er besloten worden tot actie over te gaan.

TRUMAN ROEPT DE CONGRESLEIDERS BIJEEN.

Senator Taft, de Republikein van Ohio, deelde mede, dat Truman de leiders van het Congres tegen Maandag te Washington bijeen heeft geroepen om de voedselproblemen van de wereld te bespreken.

Taft, die het hoofd is van het Republikeins politiek comité in de Senaat zeide op een persconferentie, dat hij er niet bij zou kunnen zijn, maar dat hij de voorgestelde bijeenkomst had besproken met senator Vandenberg uit Michigan, die president van de Senaat is. Men begrijpt, dat Truman met de Republikeinse en Democratische leiders van het Congres de voedselsituatie van de wereld wil bespreken inzover dat te maken heeft met de voorgenomen uitvoer, die het gevolg is van de hulpverlening aan Europa volgens het Marshal-plan. Taft zeide, dat hij denkt, dat dit alleen gevolgd zal worden, althans tijdelijk, van een verhoging van de voedselprijs. Hij had Vandenberg als zijn idee te kennen gegeven, dat de Republikeinen zouden luisteren naar de voorstellen van Truman zonder zich direct te verbinden.

CARDINAAL GRIFFIN WAARSCHUWT.

Bernard Cardinaal Griffin, Aartsbisschop van Westminster te Londen, deed te Niagara Falls een beroep op alle katholieken om zich te verenigen tegen het communisme en het materialisme. Hij zeide dit in een toespraak bij de honderdjarige herdenking van het Eucharistisch Congres te Buffalo. In vele landen, aldus de cardinaal, toont de Staat een welwillende houding voor de katholieke godsdienst. In sommige landen is er echter een actieve vervolging van ons Heilig Geloof. Nu meer dan ooit is het noodzakelijk, dat de katholieken in de wereld zich verenigen tegen de gemeenschappelijke vijand van het communisme en het materialisme. Wij zijn hier op een zeer werkelijke wijze verenigd met onze broeders, die in Joegoslavië vervolgd worden en ook met hen, die leven in de vele landen ten Oosten van het ijzeren gordijn. Daar kan men slechts de H. Mis bijwonen ten koste van vele gevaren, ja zelfs van het leven.

SAMENTREKKING GUERRILLATROEPEN.

Het conservatieve blad „Embros" te Athene, dat beschouwd wordt als het orgaan van de legerstaf zeide, dat een concentratie van guerrilla-troepen werd opgemerkt nabij een nog niet geïdentifeerde plaats bij de Joegoslavische grens. Het blad schreef, dat deze strijdmacht van plan is Griekenland te invaderen en een vrije Staat te vestigen om zodoende indruk te maken op de Algemene Vergadering. Officiële Griekse kringen willen dit bericht niet bevestigen, maar zij gaven toe gehoord te hebben, dat troepen werden samengetrokken op onbekende plaatsen langs het front.

JODEN ZONDER TEHUIS!

Uit doorgaans wel ingelichte kringen te Whitehall wordt vernomen, dat de Franse regering bereid is om 4300 Joden van de „Exodus" op te nemen. Zoals onze lezers zich zullen herinneren weken de Joden in Juli via Frankrijk uit naar Palestina, doch werden door Britse oorlogsschepen onderschept.

Nadat zij onder convooi weer werden teruggevoerd naar Frankrijk, weigerden zij de schepen te verlaten. Als gevolg daarvan werden zij gedwongen naar Hamburg te gaan.

Een zegsman verklaarde naar aanleiding van deze onverkwikkelijke gang van zaken, dat de Engelse regering de Joden voor twee mogelijkheden zal plaatsen, nl. onmiddellijke terugzending naar Frankrijk of in Duitsland blijven en daar het Duitse staatsburgerschap aannemen. Momenteel bevinden de Joden zich in speciaal ingerichte kampen. Men zegt dat de Franse regering de Joden, die naar Frankrijk wensen te gaan, onder verzorging zullen stellen van de Franse organisaties tot steunverlening.

het nieuws van vandaag

Marshall wil de Uno voorstellen een commissie te benoemen, die voortdurend toezicht houdt op de grens van Griekenland en de Russische satellietstaten. Terzelfdertijd komen er berichten, dat Griekse guerrilla-troepen zich verenigen op Joegoslavisch gebied vlak bij de Griekse grens met het doel een inval te doen en aldus de Algemene Vergadering voor een voldongen feit te plaatsen. De Balkan blijft aldus een heksenketel, een broedplaats van een nieuwe oorlog. Bij de Griekse quaestie botsen de meningen van de Verenigde Staten en Rusland wel heel erg met elkaar. Griekenland is omgeven door de Russische satellieten, die alle middelen te baat nemen om ook dit land onder de invloedssfeer van Rusland te brengen. De Verenigde Staten en Engeland doen hun uiterste best dit te verhoeden. Met geld en troepen steunen zij Griekenland, dat anders zeker van buiten en van binnen uit allang voor de Westerse democratieën verloren zou zijn. De grenscommissie moet nu de grensincidenten door haar aanwezigheid tot een minimum beperken.

Mevrouw Roosevelt zal Vishinsky gaan antwoorden op zijn beschuldigingen, dat de Verenigde Staten aan oorlogshitserij doen. Waarom dit juist Mevrouw Roosevelt moet zijn, is ons niet duidelijk. Dit zal misschien later blijken als zij haar woordje doet.

De officier van Justitie van het Internationaal Gerechtshof, dat de Japanse oorlogsmisdadigers oordeelt, sprak keizer Hirohito vrij van alle schuld aan de oorlog in de Stille Zuidzee. Voor gewone stervelingen lijkt ons deze uitspraak wel wat onbegrijpelijk. Waarschijnlijk heeft men de keizer te veel nodig bij de heropbouw van Japan.

In Italië volgt de ene staking de andere. Het zijn allemaal pogingen van de communisten om de regering van de Christelijke Democraten ten val te brengen. Deze week zal de niet-vertrouwensquaestie in het parlement behandeld worden. Deze stemming is voor Italië van zeer groot belang. Zo de communisten er in slagen het cabinet ten val te brengen, betekent dit voor hen een kolossale overwinning. De wereld en vooral de Verenigde Staten volgen met bezorgdheid het verloop.

In Frankrijk dreigt ook een staking en wel van de mijnwerkers. Zij eisen hoger loon.

In Batavia werd minister-president Nadjamoeddin afgezet door zijn ministers. Hij werd beschuldigd van knoeierij met lappen stof. Het gaat om 50.000 yards. Nadjamoeddin zal een beroep doen op Van Mook. De sultan van Pontianak vertrok naar Londen. Sommigen beweren, dat hij daar in contact zal treden met Sjahrir.

De conservatieven in de Tweede Kamer willen geen onderhandelingen met de Republikeinse regering meer.

Het grootste gedeelte van Otrabanda wordt reeds enige dagen geplaagd door een smerige roetplaag. Een bron van ergernis is deze voortdurende regen van vette zwarte vlokken. Men hoopt op een spoedige oplossing.

Ex-premier moet verantwoording afleggen

Consuls naar Djokjakarta

NADJAMOEDDIN MOET UITLEG GEVEN.

Bij aankomst te Batavia werd Nadjamoeddin op het vliegveld te Batavia medegedeeld, dat hij de stad niet meer verlaten mocht. Het document was afkomstig van de Nederlands Indische regering. De regering zal een onderzoek naar zijn gedragingen instellen en in die tijd is het hem verboden de stad te verlaten.

Nadjamoeddin zeide, dat hij van plan is naar Makassar te gaan, zodra hij zich verdedigd heeft tegen de beschuldigingen van het cabinet.

Terwijl Nadjamoeddin in Nederland was, beschuldigden zijn medeministers hem ervan, dat hij 50.000 yards goed voor het maken van kleren verdeeld had onder de Mohammedanen ter gelegenheid van het Mohammedaans Nieuwjaar. Nadjamoeddin verklaarde, dat hij als minister van Economische Zaken daartoe het recht had. Indien de ministers het er niet mede eens waren, dan zou hun juiste handelswijze geweest zijn om af te treden in plaats van de onparlementaire handeling te doen van hun minister-president af te zetten.

Nadjamoeddin zeide, dat hij er van overtuigd was, dat zijn ontslag te wijten was aan politieke beweegredenen en dat hij zich totaal niet bewust is van enige schuld.

Nadjamoeddin verklaarde, dat hij zal trachten met Van Mook in verbinding te treden.

DE CONSULS NAAR DJOKJAKARTA.

De commissie der consuls zal Djokjakarta bezoeken. De leden van de commissie bezochten reeds individueel Djokjakarta, maar dit is de eerste keer, dat de commissie in haar geheel de stad zal bezoeken. Ondertussen heeft de commissie der consuls de regeringen van Nederlands Indië en van de Republiek verzocht een gelegenheid te openen, waarop zij de zienswijze der beide regeringen betreffende zekere punten kunnen vernemen.

SULTAN VAN PONTIANAK NAAR LONDEN.

Deze week zal jonkheer H. F. L. K. Vredenburch, die belast is met de politieke Zaken op het ministerie van Buitenlandse Zaken in Den Haag, naar Batavia vertrekken. Hij zal daar verschillende maanden blijven om Van Mook bij te staan in verband met het onderzoek der consuls en de driemogendheden commissie.

Tijdens het openingsdebat in de Tweede Kamer over de regeringsverklaring betreffende Indonesië becritiseerden de conservatieven de voorstellen om verder onderhandelingen te voeren met de Republikeinen. Enige leden zeiden, dat het republikeinse regiem verdwijnen moet.

Men vermeent, dat de sultan van Pontianak Woensdag naar Londen vertrok. Naar aanleiding hiervan ontstonden er geruchten dat hij in verbinding zou treden met Sjahrir. Een zegsman van het Nederlandse ministerie van Overzeese Gebiedsdelen verklaarde echter, dat de Sultan naar Londen ging voor privé doeleinden.

DOKTERS NODIG IN INDONESIË.

Dokter J. Veenbaas, directeur van de gezondheidsdienst in Indonesië, zeide Woensdag aan Aneta, dat er ongeveer tweehonderd dokters en tweehonderdvijftig verpleegsters in de Indonesische archipel meer nodig zijn. Het huidige corps is niet voldoende om de gezondheidstoestand van de bevolking te beschermen. Het aantal aanvragen uit Nederland voor medische posten blijven beneden de vereisten. Dokter Veenbaas zeide, dat er plannen worden gemaakt, om het Europese medische personeel zo veel als mogelijk is te vervangen door Indonesiërs.

SOEKAWATI NAAR INDONESIË.

Soekawati, die per vliegtuig Woensdag uit Amsterdam naar Indonesië vertrok, verklaarde: Wij beschouwen onszelven nauwer dan ooit te voren met Nederland verbonden. Hij weigerde te spreken over het ontslag van Nadjamoeddin. Hij zeide: Laten wij over deze pijnlijke quaestie niet spreken.

Laatste nieuws

TRIEST IN DE VEILIGHEIDSRAAD.

De Veiligheidsraad faalde gedurende een bijeenkomst van twee uren een overeenkomst te treffen aangaande het vrije gebied van Triëst. Andrei Gromyko, die deze maand voorzitter van de Veiligheidsraad is maakte bekend, dat hij de vijf grote mogendheden bijeen zal roepen ter informele consultatie van het vraagstuk aangaande Triëst. De bijeenkomst zal niet later dan morgen gehouden worden en binnen enige dagen zal de quaestie Triëst in de Veiligheidsraad afgehandeld worden.

MEVROUW ROOSEVELT ZAL VISHINSKY ANTWOORDEN.

Mevrouw de weduwe Roosevelt is door staatssecretaris Marshall uitgekozen om Andrei Vishinsky te beantwoorden, waar deze het had over oorlogshitserij in de Verenigde Staten. Hieruit blijkt, dat ook het Witte Huis het met de keuze eens is.

BOMAANSLAG TE MILAAN.

Een explosieve bom werd na middernacht te Milaan geworpen tegen het communistische hoofdkwartier, waardoor het gebouw licht beschadigd werd. Er hadden geen ongelukken plaats. Politie en soldaten haastten zich ter plaatse, maar de daders waren alreeds verdwenen.

TURKIJE ZOEKT STEUN.

Uit Ankara wordt bericht, dat Generaal Salih Amustak, hoofd van de Turkse generale Staf, 3 October naar Washington vertrekt om met autoriteiten van de regering der Verenigde Staten te onderhandelen, waarschijnlijk betreffende het steunprogramma van de Verenigde Staten.

VOEDSELCRISIS IN EUROPA.

Truman spreekt.

Europa beleeft momenteel een ernstige crisis, een crisis, die het in zijn gehele geschiedenis nog nimmer heeft meegemaakt. En daarmede doelen wij niet op de latente spanningen op politiek terrein tussen de verschillende mogendheden, maar er heerst in Europa hongersnood.

De Noordamerikaanse President Harry Truman, zal het netelig vraagstuk van het voedseltekort met zijn voornaamste adviseurs en regeringsautoriteiten bespreken. De ernst der situatie wordt het best getekend door het feit, dat ook de leiders van het congres aan de besprekingen zullen deelnemen. Officieel is het kabinet Vrijdag reeds bijeengekomen om daarover van gedachten te wisselen over het voedselprobleem, maar Europa heeft veel meer nodig dan de Verenigde Staten beschikbaar kunnen stellen voor export naar de bedreigde gebieden.

Heden nog zal Truman een verklaring afleggen hoe aan de toestand het hoofd te kunnen bieden.

Het Duitsland van morgen

Een van de lastigste agendapunten, waarmede de U.N.O. vroeg of laat mee te maken krijgt, is wel het Duitse probleem. Het Duitsland van Bismark heeft altijd een nog al roerige trom geslagen en zelfs heeft het kans gezien om in een mensen leeftijd wee wereldoorlogen te ontketenen, waarvan de kruitdampen nog nauwelijks opgetrokken zijn. Er zal wel geen land zijn dat zo sterk geïnteresseerd is in het Duitsland van de toekomst, als Frankrijk.

Enerzijds is dit te wijten aan de allesbehalve goede nabuurschap in het verleden ondervonden, anderzijds spelen ook andere internationale belangen een niet onbelangrijke rol.

Sedert de conferentie van Potsdam is er bij herhaling op gewezen, dat de aldaar genomen besluiten geenszins in alle opzichten gelukkig genoemd konden worden. De verdeling van Duitsland in vier bezettingszônen en de volledig verschillende politieke gedragslijnen, die in de gebieden daardoor werden gevolgd, schiepen aldra ernstige moeilijkheden.

De abrupte gebiedsafsnijding van Duitsland in het Oosten — grote gedeelten van Oost-Duitsland waaronder zelfs Breslau en geheel Silezië, het laatste vooral een zeer belangrijk industrie bekken van enorme betekenis —, heeft grote economische gevolgen met zich mee gebracht. Bepalen wij ons tot de rest van Duitsland, dan zijn de Fransen sterk gekant tegen een hecht Duits Rijk, dat vroeg of laat zijn streven er op zal richten de in het Oosten verloren gegane gebieden weer terug te krijgen. Een niet geindustrialiseerd Duitsland zal weinig kans maken om de millioenen bevolking, die door de immigratie van Duitsers die bij voorkeur niet in de Russische zone wensen te verblijven nog is gegroeid, een enigszins dragelijk levensbestaan te verzekeren. Maar bovendien kan de Duitse industrie niet gemist worden bij de wederopbouw van Europa. Een uitschakeling daarvan zou zeker de wederopbouw met een generatie vertragen.

Wij krijgen nu een agrarisch Duitsland met alle gevolgen van dien, of we krijgen en Duitsland met een industrie, die onder Geallieerde controle komt te staan.

Dit laatste is nu net juist, wat de Fransen niet willen, want een nieuw Duits rijk, waarvan een der belangrijkste gedeelten nl. het Ruhrgebied, onder geallieerde controle zou staan, houdt ten alle tijden de mogelijkheid in van een verslapping dier controle door onderlinge verschillen der vroegere geallieeden. En deze verschillen zouden weer aanleiding kunnen zijn tot een nieuwe wereldbrand.

Tijdens de conferentie te Moskou is men het in principe eens geworden over de stichting van zich zelf bedruipende democratische Duitse staat, maar van een centrale regering wilde de Franse Minister van Buitenlandse Zaken, Bidault, niets weten. En tenslotte is dit logisch want dit is het standpunt van een volk, dat steeds de zwaarste klappen der Duitsers te incasseren kreeg.

EEN COMMISSIE VOOR GRIEKENLAND.

De Verenigde Staten formuleerden een nieuw voorstel voor de alkan voor een spoedige actie van de Uno met het klaarblijkelijke doel een sterke internationale versterking te zoeken van de Trumanleer in Griekenland.

De bedoeling is, dat de Uno een zeer grote commissie benoemd, die een voortdurende wacht betrekken bij de Griekse grenzen met oegoslavië. Albanië en Bulgarije. De commissie moet door haar aanwezigheid het aantal grensconflicten verminderen en andererzijds Griekenland helpen tegen de communistische aanrandingen. Dit is, aldus vastgesteld het politieke doel van de Trumanleer in Griekenland.

DE STAKINGEN IN ITALIË.

De stakingsgolf in Italië, die schijnt samen te gaan met de linkse poging om een niet-vertrouwenstemming tegen de Christelijke Democratische regering te houden, sloeg over naar de textielfabrieken. Hierdoor wordt deze buitengewoon belangrijke industrie binnen 48 uur met volkomen lamlegging bedreigd. Zowel de zegsman van de maatschappij als van de vakbond zeide, dat indien het neerleggen van het werk door 40.000 technici, administratief personeel en assistenten voortduurt gedurende twee dagen, de fabrieken gesloten moeten worden en 550.000 arbeiders naar huis moeten worden gestuurd, omdat er geen technische leiding meer is. De vertegenwoordiger van de Vakbond zeide, dat de staking gesteund wordt door de door de communisten beheerste algemene confederatie van de Arbeid om te protesteren tegen de directie, die het administratiepersoneel niet als employees maar als arbeiders wist te classificeren. Ook de echtnici klagen over een onjuiste classificatie.

De staking van 80.000 landbouwers in de Romeinse campagne wordt ook de confederatie van de Arbeid gesteund. Deze staking is reeds de derde dag aan de gang en er is geen teken van enige oplossing. De landbouwarbeiders verlangen meer loon.

In Florence staakten de bankbedienden gedurende 48 uur om de staking te steunen van de bediende van de Livanno-bank, die reeds 30 dagen staken.

In Rome legden twee dagen geleden 4000 hospitaalbedienden het werk neer.

De textielstaking is het derde grote arbeidersconflict binnen drie weken.

De eerste was de staking van een millioen landbouwarbeiders in de rijke Povallei, die 12 dagen duurde. Hierbij voegden zich 850.000 metaalarbeiders gedurende twee dagen.

HOOGOVENS TE AKEN WEER IN BEDRIJF.

De hoogovens van de Eschweiler mijnen te Aken zijn weer in bedrijf gesteld, nadat gedurende de laatste 2½ jaar slechts opruimings- en heropbouwwerkzaamheden waren verricht. De productie omvat de vervaardiging van walserijproducten, schroeven en appendages. De staalbouwafdeling werkt voorlopig hoofdzakelijk voor de steen- en bruinkoolwinning.

Curacao kent ook woningnood

Ambtenarenbond tot de Staten

Het is een kwaadaardig verzinsel te beweren, dat alleen die landen, welke de oorlogswals over hun eertijds vredige akkers hebben zien razen, woningnood kennen. Zeer zeker, de problemen van huisvesting, wederopbouw en wat dies meer zij, zullen in die landen grotere afmetingen aangenomen hebben, dan in die landen, die voor de roede van een rechtstreekse oorlogsvoering bespaard zijn gebleven. Tot die landen, die evenzeer woningnood kennen, behoort ook Curaçao.

Het mag dan ook wel tot de allereerste taak van de overheid gerekend worden dat zij maatregelen treft om aan dit urgent probleem zo snel mogelijk een afdoende oplossing te bezorgen. De Algemene Curaçaosche Ambtenarenbond heeft zich in een schrijven tot de Staten gewend, waarin gewezen wordt op de bestaande noden en aangedrongen wordt op massale woningbouw.

Het was een daad van wijs beleid aldus begint de brief, toen Uw College gelden voteerde tot het aankopen van zgn. Amerikaanse barakken. Hierdoor immers gaf U blijk de onhoudbare situatie van de volksbehuizing in te zien, terwijl U tevens door deze positieve daad de weg opende tot een gedeeltelijke oplossing van dat probleem.

Inmiddels zijn er reeds enkele barakken tot zeer goed bewoonbare percelen omgebouwd, wat een reden tot grote vreugde is. Helaas staat er echter sinds maanden een geheel complex barakken volkomen ongebruikt en leeg in de brandende zon, en dit juist, terwijl honderden gezinnen bij elkaar hokken of bij kennissen of familie- leden met vrouw en kinderen wonen, hetgeen onvermijdelijk aanleiding geeft tot sociaal en moreel onverkwikkelijke en niet te verantwoorden toestanden, terwijl ook **vele ambtenaren** in huizen of pensions verblijven, waarvan de kosten ver boven hun draagkracht liggen.

Het Bondsbestuur kent uit eigen ervaring Uw ijver voor de volkswoningbouw en wil daarom met de meeste aandrang en met groot vertrouwen op U een beroep doen om dit kankergezwel, welk steeds meer invreet in het volksbestaan van ons dierbaar **Curaçao uit te** snijden ter **voorkoming van een totale** aantasting **van het gezinsleven.**

Verschillende wijzen zijn er om de barakken als woonhuis productief te maken nl.:

1. de barakken geheel op kosten van het Gouvernement ombouwen en opknappen;

2. de barakken in afdelingen afschotten en het noodzakelijk sanitair door het Gouvernement laten aanbrengen, terwijl de afwerking aan de toekomstige bewoners onder leiding van het Gouvernement wordt overgelaten;

3. een barak in huur afstaan zoals het daar ligt, onder voorwaarde dat de huurder binnen **een te bepalen tijd,** volgens aanwijzingen van het Gouvernement het als woonhuis verbouwt.

Waar de woningnood nijpt en bovendien een tekort heerst aan werkkrachten bij het Gouvernement en particuliere ondernemingen, zouden bij het volgen van sub 1 vele maanden verloren gaan. De voorkeur ware te geven aan 2 of 3, of zelfs aan 2 en 3, zodat men de de aanstaande huurder, aan de hand van de grootte van zijn gezin, huidige behuizing, totaal gezinsinkomen e.d., de keus kan laten welk systeem hij kiest.

Hierdoor bereikt men het psychologisch effect dat de huurder zelf aan zijn huis medewerkt en daardoor meer liefde zal tonen voor het gehuurde, terwijl dit bovendien financieel goedkoper is voor het Gouvernement aan te nemen is dat de huizen naar alle waarschijnlijkheid veel vlugger klaar en bewoonbaar zijn. Deskundige en behoorlijke leiding is daarbij onontbeerlijk.

Naast deze **noodoplossing** beveelt het Bondsbetuur om boven reeds genoemde redenen de **massale permanente woningbouw** aan in Uw bijzondere aandacht, met verwijzing naar het gezegde van de Spaanse filosoof: „Solo los que construyen sobre ideas, construyen para la eternidad".

Massale woningbouw staat thans in deze na-oorlogse periode als No. 1 op de plannen van alle beschaafde landen ter wereld en hierin mag en zal Curaçao zeker niet ten achter blijven.

Het Bestuur is t.a.t. bereid hierover haar nadere wensen en plannen te ontvouwen t.a.v. **de ambtenarenwoningbouw,** daar zij de mening is toegedaan dat het Gouvernement het lichtend voorbeeld der vele werkgevers in dit Staatsdeel, die onophoudelijk huizen bouwen voor hun werknemers en deze werkelijk steunen bij het creëren van een eigen woning, (C.P.I.M., Lago, K.L.M., K.N.S.M) door voorschotten tegen rente, voorlichting, ed. **moet** navolgen wil het sociaal bij particulieren niet achter op raken.

Het Bondsbestuur rekent op Uw volle medewerking en zegt U bij voorbaat dank namens alle ambtenaren die met andere leden van de bevolking door U in de woningnood zullen geholpen worden. Dit schrijven was ondertekend door de Voorzitter Mr. I. C. Debrot en de Secretaris Drs. E. M. Newton.

CURAÇAO

DR. C. ENGELS WEER IN CURAÇAO.

Na een verblijf van enkele maanden in Nederland is weer in Curaçao gearriveerd Dr. Engels en de heer R. Boskaljon, dirigent van het Curaçaos Philharmonisch Orkest. Ongetwijfeld betekent zo'n bezoek aan Nederland, dat op cultureel gebied op Curaçao wel het een en ander te genieten valt. Zo zal er vermoedelijk een kamertrio overkomen om hier te concerteren, plannen voor de overkomst van het toneelgezelschap van Albert van Dalsum verkeren nog in staat van ontwikkeling.

K.L.M. BOEKT PASSAGIERSRECORD.

Het Westindisch Bedrijf der KLM heeft voor het eerst sedert zijn vestiging in 1935 meer dan 2000 passagiers in één week vervoerd. Van 31 Augustus tot en met 6 September jl. bedroeg het totale aantal passagiers op het Westindische net nl. 2118.

Het aantal passagiers kilometers bedroeg in die week 1.313.120. Dit is vergeleken met 1946, toen in totaal 51.260 passagiers werden vervoerd en dus een gemiddelde van bijna 1000 per week werd geboekt, een toeneming van meer dan 100%.

ALLIGATORS IN OMLOOP.

Wij ontvingen van de agenten Hubert Salas & Co., een paar pakjes „Alligator" sigaretten. Het zijn kleine pakjes ieder bevattend vier sigaretten. Men stopt ze gemakkelijk bij zich. Bij het roken ontdekt men de fijne qualiteiten van deze alligators.

GUNSTIGE RESULTATEN BINNEN ÉÉN WEEK.

Wij vernemen dat de Vereniging voor de Handel gisteren het volgend optimistisch telegram mocht ontvangen van den heer dr. Da Costa Gomez, hoofd van het bureau voor Financiële Raad te 's-Gravenhage:

„Vereniging voor de Handel, Curaçao. Besprekingen te Londen hebben een gunstig verloop. Gunstige resultaten binnen één week te verwachten.

Laten we hopen dat het niet bij optimistische klanken blijft en dat er spoedig tastbare resultaten te bespeuren zijn. Deze tastbare resultaten kunnen en mogen niet anders zijn dan dat Curaçao losgewerkt wordt van het „sterlingblok", erfenis van een der Londense Gerbrandy kabinetten.

NOG STEEDS ROET.

Het hele huis is vol met roet. Alles wat men aanpakt, geeft zwart af. Men zou het niet geloven, maar toch is er een roetverbod. Er is zelfs een wijziging voorgesteld, waardoor het roetblazen wordt verbroken. Onder roetblazen verstaat men, het door middel van stoom of lucht losblazen en naar de buitenlucht afvoeren van roetdeeltjes of verbrandingsresten, vastgehecht in of aan de omtrek van pijpen of enig ander door verbrandingsgassen bestreken gedeelte van een stoom- of ander toestel, door hetwelk verbrandingsgassen worden gevoerd.

Wij hopen, dat de Staten deze wijziging met bekwame spoed zullen aannemen, want het is een hopeloze rommel. Alle bewoners van Otrabanda gaan gebukt onder deze kwaal.

De Cathedrale Kerk van Otrabanda, die door den huidigen Pastoor grondig wordt opgeknapt, heeft eveneens veel te lijden van de roetplaag. Hedenochtend lag het altaar onder roet bedekt. Het is een treurige toestand en een snelle aanneming van de wijziging der landsverordening wordt gevraagd, omdat de oude belangen niet afdoende genoeg zijn.

AGENDA

BIOSCOPEN:

WEST-END: „Strike up the band", 7 en 9.15 uur.

ROXY: „Nora Prentiss", 7 en 9 uur.

CINELANDIA: „Stallion Road" 8 uur.

APOTHEKEN: Avonddiensten tot en met 26 September as. worden waargenomen door: Excelsior, Herenstraat 4, tel: 2004; en Emma, Bredestraat 159 (Otrab.), tel: 1636.

DOKTERSDIENST: Dr. C. J. H. Engels — Koraal Amsterdam — tel: 1707. Hervat practijk.

CUROM:

Donderdag, 25 September.

18.30: Declamatie.
18.50: Dinermuziek.
19.20: Uitzending in het Papiament.
19.35: Evelyn and her magic Violin.
20.00 Nieuws.
20.15: Operamuziek.
20.30: Ronkende motoren.
20.45: Classiek concert.
21.30: De wereld schrijft.
21.35: Melodie en Rhythme.
21.55 Nieuws.
22.00: Sluiting.

Vrijdag, 26 September.

12.05: Lunchmuziek.
12.30: Nieuws.
12.45: Master's Music Room.

Bij de houthakker van Ziud-Afrika

Weinig contact met de beschaving

Diep in de groene stilte van de Knysna-wouden in Zuid-Afrika leeft een geslacht van blanken, die meer afgezonderd zijn van hun soortgenoten, dan welk ander menselijk wezen ook. Volwassen mannen en vrouwen komen we er tegen, die nog nooit een dorp hebben gezien; kinderen, die alleen de gezichten van hun ouders en hun al te talrijke broertjes en zusjes kennen. Het is werkelijk een ras apart, deze half wilde houthakkers en hun gezinnen — vreemde mensen inderdaad.

Jaren geleden aldus de „Locomotief", was dit woudvolk gekleed in huiden en woonde het in „skerms" (hutten) met slechts drie wanden. Zelfs thans nog lijken de oude mannen met hun lange baarden veel op Rip van Winkle uit de dagen der woudlopers. De vooruitgang der beschaving heeft deze bannelingen bijna niet beroerd.

Er zijn er natuurlijk enkelen, die naar de houtzagerijen van Knysna trokken, en terugkeerden met wonderlijke verhalen die ongetwijfeld ongelovig werden aangehoord. Een paar avontuurlijke gasten zijn stoutmoedig de wereld ingetrokken, leerden andere ambachten en vergaten het zonloze leven in de bossen. Niet velen der huidige houthakkers zijn op school geweest. Een enkele heeft geld op de bank. Enkele der huizen zien er zindelijk uit en zijn goed gemeubileerd.

De houthakkers zijn van Engelse, Schotse en Nederlandse afkomst. Gedurende meer dan een eeuw hebben zij de geweldige bomen neergeveld: vellen, verdelen, zagen in die hete vochtige bossen, waar nog olifanten rondzwerven. Zij worden altijd betaald naar de resultaten en zij hebben voor zichzelf geen genade, als zij hun broodje uit de oude bomen hakken. Zelden hebben ze meer dan genoeg om net te leven; toch kunnen ze verschrikkelijk hard werken.

De roep der wouden.

Voor hen is de roep der wouden onweerstaanbaar. Als kleine jongens brachten zij water naar de werklui, schoten zij bosduiven en maakten zij vuurtjes voor koffiezetten. Geen wonder, dat men hen niet lang op school kan houden. Als zij tien zijn, zijn ze wel oud genoeg om te zwoegen met bijl en zaag op de geweldige, gevelde boomstammen. De houthakker kan niet verder zien dan de dikke muur van bossen, geen andere toekomst ziet hij voor zijn kinderen. Jaar op jaar wordt het aantal bomen dat door de houthakkers in de regeringsbossen mag worden gekapt, kleiner. Maar de houtkapper ziet geen bedreiging in zijn bestaan, geen waarschuwing voor later.

De meesterknecht van een bosonderneming vertelde mij, dat hij op een keer een houthakker van middelbare leeftijd meenam op jacht in een open veld nabij George, 80 km. daar vandaan. Zij gingen per auto en de houthakker stond verstomd. „Ik had nooit gedacht, dat Afrika zo groot was" riep hij uit.

Er is ook de geschiedenis van een houhakker, die krankzinnig werd, met zijn bijl rondrende en een negerjongen doodde. Hij werd naar een gesticht in Kaapstad gebracht. Na drie jaren, in een periode van geestelijke gezondheid, ontsnapte hij en liep terug naar zijn geliefde wouden. Hij had geen landkaart, geen wegenkaart, niets dan een sterk, zeker instinct als een postduif die weer naar zijn hok terugkeert. Daar hij voor ondekking vreesde, reisde hij alleen 's nachts, vermeed dorpen en steden en nam een weg die langs berghellingen leidde. Bijna vijf honderd km. liep hij zo voorwaarts, tot hij tenslotte aan een eenzame hut kwam, waar zijn vrouw en kinderen woonden. Een nacht bracht hij bij hen door — toen werd hij gevonden en teruggestuurd. „Stop me desnoods jaren in de gevangenis", was zijn bede, „maar zeg mij, dat ik eens weer naar huis kan gaan." Zo groot is de betovering van de wouden.

Mensen die in de stad zijn opgegroeid, gevoelen zich, alsof zij een angstwekkend en geheimzinnig gebied ingaan, als zij uit het zonlicht in die warreling van kruipende en slingerplanten en bomen binnentreden. Zij zouden binnen de vijf minuten verdwalen als zij het pad verlieten. De houthakkers vinden de weg door de zon en de sterren, en verliezen nooit hun scherp richtingsgevoel. Maar twintig jaren geleden verdween er een kind van een der houthakkers in de bossen. Men zocht overal en ongetwijfeld zou het kind zijn gevonden, als de plotseling gevallen regen niet alle sporen van het arme kind had uitgewist. Het kind was verloren voor altijd — alleen een hoed vond men, welke men teruggaf aan de moeder.

Armoedig bestaan.

Er komen soms planken op de fabrieken te Knysna, die lijken, alsof zij door een machine waren gezaagd; twintig voet lang, zonder ook maar de geringste afwijking in dikte en dit alles gedaan met bijl en zaag. Toch verdienen de meesten van deze oude vaklui maar weinig, meest van 24 tot 60 pond sterling per jaar. Het is mogelijk voor een houthakker in een particulier bos met behulp van twee jonge zoons '8 shillings zuivere verdienste per dag te maken. Maar zulke verdiensten kunnen niet lang worden gehandhaafd. Regen en ziekte — gewoonlijk door overspanning — brengen het gemiddelde inkomen terug tot een veel kleiner bedrag

Het aantal personen, dat gemachtigd is om bomen te vellen in de gouvernementsbossen bedraagt ongeveer 300 tegenwoordig. Er zijn al vele jaren lang geen nieuwe namen toegevoegd aan de rol van ingeschreven houthakkers zodat het oude type uitsterft.

Ieder jaar worden de bomen, die verkocht worden door het Departement van Boswezen genummerd, de houthakkers kijken ze na, loten om de bomen en komen op verschillende bosstations samen om te gaan werken. Zij moeten natuurlijk voor de bomen betalen en er is een element van onzekerheid in de handel, die vooral door de ouderen wordt gedreven. Als al hun bomen goed zijn, kunnen zij mooie prijzen maken. Maar zij lopen steeds het risico van rotheid, slechte kern lelijke kleur; en soms is het moeilijk de houtvester er van te overtuigen, dat een boom slechts genoeg is om de terugbetaling van de koopprijs te rechtvaardigen.

Zij zouden hun economische positie kunnen verbeteren door enkele groenten of wat graan te verbouwen; maar zoals boven reeds is gezegd, vormen de houthakkers een apart ras, dat zich nooit tevreden kan stellen een stuk grond lang te bebouwen. In slappe tijden werken enkele van hen als voorman of boerenarbeider. Maar dan, en juist als zij het meest nodig zijn, keren zij weer vlug naar het woudleven terug.

Met al hun fouten en gebreken, zijn de houthakkers over het algemeen matig en eerbiedigen zij de wetten. De politie heeft een einde gemaakt aan de fabricatie van bijenwijn, een zeer schadelijk soort sterke drank, gebrouwen van wilde honing en gist. Vlees is een luxe, die men zich meestal maar eens in de week veroorlooft. Ik bezocht een van hun winkels in het voornaamste bos en zag de eenvoudige waren uitgestald, die zij kopen. Meel, koffie, suiker en tabak — dat zijn de voornaamste artikelen in het dagelijks leven van een houthakker.

VERDUBBELING AUTOMOBIEL-PRODUCTIE.

De Amerikaanse automobielindustrie leverde in de eerste helft van 1947 2.350.000 voertuigen af. Gedurende dezelfde periode van het afgelopen jaar bedroeg dit aantal 1.015.000 voertuigen, terwijl over een gelijke periode in 1942 2.997.000 stuks werden afgeleverd. Volgens berichten zullen behoudens een enkele uitzondering geen nieuwe modellen luxe automobielen vóór het volgende jaar op de markt verschijnen, in verband met de hoge kosten voor nieuwe machinerieën, de enorme vraag naar de huidige modellen en gebrek aan sommige materialen, voornamelijk plaatstaal. Naar verwacht wordt zullen nieuwe modellen voornamelijk veranderingen in de carrosserie tonen, met slechts een minimum aan veranderingen in het mechanisme.

NIKKELMIJNEN IN NEDER-SILEZIË.

In Szklary (Neder-Silezië) bevindt zich de enige nikkelmijn en gieterij van Polen. Deze is tijdens de oorlog geheel verwoest. Thans is men echter overgegaan tot de wederopbouw, waarvoor machines zijn besteld in Tsjecho-Slowakije en Duitsland.

De twee hoogovens zullen maandelijks 100 ton zuiver nikkel kunnen produceren.

Bescherming tegen Roest en Corrossie

Betreffende het verschil tussen roest en corrosie kan worden opgemerkt, dat van roest wordt gesproken, als duidelijk merkbare korsten afschilferen van metalen en wel speciaal van ijzer en staal. Blijkt echter dat slechts in het metaal putten ontstaan, zonder dat er sporen zijn van weggevreten metaal, dan wordt dit corrosie genoemd. Het resultaat van beide verschijnselen is echter hetzelfde, namelijk dat de sterkte van het materiaal achteruitgaat en de gebruikswaarde sterk vermindert. Over het bedrag van deze schade zijn geen statistieken opgesteld, doch wel zijn in enkele landen schattingen gemaakt.

Zo ramen Britse deskundigen, dat jaarlijks over de gehele wereld een bedrag van £ 500.000.000 nodig is wegens corrosie-schade. In Groot Britannië alleen besteedt men elk jaar £ 40.000.000 om het roesten te beletten van ijzeren en stalen constructies van allerlei aard.

In de Verenigde Staten gaf de staalindustrie jaarlijks $ 170.000.000 uit om de staalconstructies van haar fabrieken tegen roest te beschermen. De petroleumleidingen vereisten daar jaarlijks ongeveer $ 200.000.000 voor herstellingen en verven. De Duitse spoorwegen gaven jaarlijks 45.000.000 Rm uit voor verven van materiaal en constructies. Deze cijfers geven alle reden om die Britse raming niet te hoog te achten.

Als men zich afvraagt waarom ijzer en staal zo gemakkelijk roesten, kan er op worden gewezen, dat is gebleken, dat deze materialen volstrekt niet homogeen zijn. Als nu op een klein stukje, opgebouwd uit verschillende bestanddelen, water aanwezig is of een oplossing van zuren, logen of zouten en er is zuurstof in dat water opgelost, dan vormen die verschillende bestanddelen uiterst kleine electrische elementjes. Op de plaats, die als positieve pool fungeert, ontstaat dan sterke corrosie en er wordt een laagje ijzerhydroxyde (ijzerroest) gevormd. Dit is erg poreus en wateraantrekkend, zodat het er onder liggende ijzer niet beschermd wordt. Waar volkomen homogene stoffen vrijwel niet te produceren zijn, bestaat het belangrijkste middel tegen corrosie in het bedekken van het metaal op zodanige wijze, dat geen zuurstofhoudend (of ander corrosief) water tot de oppervlakten kan toetreden.

Enkele metalen, zoals aluminium, bezitten van nature een beschermende laag. Bij aluminium is dit een uiterst dun, taai en dicht oxydlaagje, dat zich ogenblikkelijk opnieuw vormt, als het toevallig verbroken wordt. Dit laagje kan kunstmatig door anodische oxydatie verstrekt worden; vandaar dat allerlei voorwerpen of constructies uit aluminium zo sterke weerstand bieden tegen corrosie.

Talrijke ijzerlegeringen zijn gemaakt, die vrijwel niet roesten, omdat aan de gladde oppervlakte ook een weerstandbiedend oxydlaagje aanwezig is. Meestal bevatten die legeringen chroom, nikkel en vele andere metalen waardoor ze vrij duur komen. Bovendien zijn de beschikbare hoeveelheden chroom lang niet groot genoeg om alle ijzer en staal ermee te legeren, zodat bijvoorbeeld chroomnikkelstaal in gebruik beperkt moet blijven tot de dure constructies of materialen.

Het oudste middel tegen corrosie van ijzer is het verven. Ook dit is niet gemakkelijk omdat ook verf een zeer samengestelde stof is, waarvan men pas in de latere tijd betere begrippen en kennis heeft gekregen. Verf moet zeer zorgvuldig worden samengesteld en aangebracht, wil ze de juiste anticorrosieve werking kunnen uitoefenen op de goed gereinigde oppervlakken. Ook allerlei bitumineuse stoffen, bereid uit teer, asfalt, petroleum, enzovoort worden als een soort verf of in gesmolten staat als beschermende laag gebruikt. In vele gevallen mengt men er ook pigmenten in en vooral ook fijngepoederde aluminium.

Ook door allerlei fosfaten op het ijzer aan te brengen, waardoor dit fosforzure verbindingen kan vormen met de erop gebrachte stoffen, verkrijgen de voorwerpen een anticorrosieve laag. Meestal heet deze bewerking bonderiseren, maar dikwijls worden ook andere fantasienamen eraan gegeven.

Het bedekken met minder gemakkelijk corroderende metalen wordt ook zeer dikwijls toegepast onderandere het mechanisch of electrolytisch bedekken met zink (of cadmium), het galvaniseren. Dit heeft het grote voordeel, dat bij beschadigen van het verzinkte oppervlak het zink en niet het ijzer zal gaan corroderen. Dit in tegenstelling met tin, waarbij een klein gaatje in de beschermende laag dikwijls de oorzaak is dat het ijzer veel sterker corrodeert dan zonder tinbedekking. Vandaar dat bij gebruik van „witblik" voor conservenblikken de binnenkant veelal gelakt moet worden. Ook verkoperen, gevolgd door vernikkelen en chromeren, wordt meer en meer toegepast, al is die bewerking veel duurder dan het galvaniseren.

Port-Said als Transitohaven

Gelegen aan de poort van drie continenten.

Op grond van een in 1902 gesloten overeenkomst tussen de Egyptische Regering en de Suezkanaal Maatschappij werden destijds concessies verleend voor het uitoefenen van de transitohandel te Port-Said in een daartoe te vormen vrije zone. Alle goederen, uit welk gedeelte van de wereld dan ook, in transitoverkeer naar Port-Said gedirigeerd, konden in deze vrije zone worden opgeslagen, zonder dat hiervoor douanerechten waren verschuldigd. Aldus werd het de kopers mogelijk gemaakt de goederen hetzij naar de een of andere bestemming buiten Egypte te verkopen, hetzij de goederen op de Egyptische markt zelf te plaatsen. Als gevolg hiervan speelde Port-Said een zeer belangrijke rol in het transito-verkeer tussen drie grote continenten.

Beperkende bepalingen.

Als gevolg van de tweede wereldoorlog ontstonden beperkende bepalingen teneinde te voldoen aan het stelsel van contingenteringen en deviezencontroles, hetgeen bovendien nog in de hand werd gewerkt door het feit, dat Port-Said onder het onmiddellijke bereik lag van de vijandelijke mogendheden. Toen eind 1946 de oorlogsomstandigheden waren beëindigd, stond er aanvankelijk niets in de weg om de vrije zone in Port-Said opnieuw te openen.

In de laatste tijd zijn evenwel opnieuw beperkende bepalingen van kracht geworden. Op het ogenblik is de toestand zo, dat een transito-lading moet worden verscheept uit het land van oorsprong op een connossement, waarin duidelijk het land van bestemming of de uiteindelijke bestemmingshaven moet worden aangegeven, terwijl bovendien de namen van de uiteindelijke ontvangers moeten worden vermeld. Het connossement moet worden vergezeld door de originele factuur, die ten name van de uiteindelijke ontvanger moet zijn uitgeschreven in het land van oorsprong. Deze bijzonderheden moeten dus vanzelfsprekend ook in het manifest worden opgenomen. Het is derhalve niet mogelijk goederen naar Port-Said te verschepen, welke nog niet zijn verkocht. Wanneer men de bestemming van een zending wil veranderen, kan dit slechts na uitvoerige onderhandelingen met de Egyptische douane-beambten en dan nog alleen in zeer uitzonderlijke gevallen geschieden.

Wanneer goederen zijn besteld door iemand, die verblijf houdt in een ander land dan het bestemmingsland, dan eisen de Egyptische douane-beambten overlegging van het verkoopcontract tussen de twee partijen of andere documenten, waaruit blijkt, dat de transactie was afgesloten alvorens de goederen werden verscheept in het land van oorsprong. Het spreekt vanzelf, dat deze bepalingen invloed hebben op de Egyptische transito-handel. Vóór de oorlog hadden de handelaren namelijk de gewoonte de goederen naar Port-Said in transito te laten verschepen, in afwachting van de gelegenheid deze door te verkopen naar de omringende landen, ofwel in Egypte zelf te importeren. Thans is dit niet meer mogelijk en de handel vindt het een bezwaar, dat de namen van de uiteindelijke ontvangers aan de leveranciers bekend moeten worden gemaakt.

Als gevolg van een en ander zijn er pogingen in het werk gesteld, thans in de haven van Beyrouth een vrije zone te vestigen ten behoeve van de internationale handel, doch de uitermate gunstige ligging van Egypte in aanmerking genomen, wordt in kringen van belanghebbenden betwijfeld, of deze haven dezelfde nuttige functies zal kunnen uitoefenen als Port-Said.

Het laat zich enerzijds verstaan, dat men van Egyptische zijde ernaar streeft goederen, welke schaars zijn en te Port-Said arriveren, naar het eigen land te dirigeren; anderzijds is men zich in Egypte echter wel bewust van het grote belang — mede door de daaruit voortvloeiende staatsinkomsten — van het behoud van Port-Said als transito-haven.

Het feit, dat Port-Said gelegen is aan de poort van drie continenten, maakt dat deze havenplaats als het ware is uitverkoren tot een opslagplaats, van waaruit zendingen naar de omringende landen kunnen worden geëxpedieerd. Verschillende instanties in Egypte geven zich thans alle mogelijke moeite om de betreffende bepalingen weder te doen opheffen; zij worden hierin uiteraard gesteund door de verschillende buitenlandse belanghebbenden.

Van her en der

AANKOOP VAN DEENSE VISSERSSCHEPEN.

Een Sovjetrussische delegatie voor de aankoop van Deense vissersboten heeft in totaal voor 2.000.000 kronen aan schepen gekocht. De laatste aankoop betrof 2 kotters ter gezamenlijke waarde van 483.000 kronen.

PRODUCTIE VAN PETROLEUM-POMPEN.

Tot voor kort moest Polen pompen voor de petroleumwinning uit Amerika importeren. Thans produceert de metallurgische industrie in Stalowa Wola zelf petroleumpompen en leverde reeds honderden pompen af.

ONDOORDRINGBAAR PAPIER.

Te San Sebastian (Spanje) wordt een nieuwe industrie opgericht van cellophaan en doorzichtig, ondoordringbaar, niet scheurbaar papier. Men verwacht een dagelijks productie van 1500 kg. cellophaan en 500 á 6000 kg. ondoordringbaar papier.

WATERWERKEN IN DE MISSISSIPPI-VALLEI.

In een speciale boodschap aan het Congres heeft President Truman verzocht een 10-jaren program te beginnen voor de aanleg van waterwerken in de gehele Mississippi-vallei ter beteugeling van overstromingen. Dit gebied heeft pas onlangs een overstromingsschade geleden, die op $ 500.000.000 geschat wordt.

De President verzocht om $ 250.000.000 voor het eerste jaar van het program.

Het afwateringsgebied van de Mississippi-rivier en haar zijrivieren omvat bijna de helft van de natie in grondgebied en bevolking. Het is een rijke kern, waaruit goederen en diensten komen die van groot belang zijn voor het gehele land.

Een groot deel van de bevolking in dit grote centrale basin, hun woningen en bedrijven, hun vruchtbare landbouwgronden en hun transportstelsels en hun verbindingen, zijn geconcentreerd in de afwateringsgebieden en lage landen onmiddellijk aan de rivier grenzend. De natuur heeft deze afwateringsgebieden ook nodig voor het afvoeren van het water.

Een systeem van verzamel-reservoirs is voorgesteld aan de voornaamste zijrivieren van de Mississippi, met inbegrip van de Missouri, Ohio, Arkansas en Red rivier en de boven-Mississippi zelf, een en ander in de geest van de Tennessee Valley Authority.

PETROLEUMTRANSACTIES MET VENEZUELA.

Ingevolge een Besluit van de regering van Venezuela d.d. 26 Juni 1947 is voor natuurlijke of rechtspersonen van Venezolaanse of buitenlandse nationaliteit de mogelijkheid opengesteld tot het aangaan van overeenkomsten met deze regering betreffende de aankoop van petroleum.

Aanbiedingen, te richten aan den Minister voor Handel en Nijverheid van Venezuela, moeten vóór 18 Augustus 1947 worden gedaan ten kantore van de Technische Dienst der Koolwaterstofhoudende Producten daar te lande, onder gesloten en verzegeld couvert.

Genoemd besluit, waarin verdere voorwaarden en bepalingen zijn opgenomen, alsmede een ontwerp-overeenkomst, liggen voor belanghebbenden aan het kantoor der Kamer van Koophandel en Fabrieken te Rotterdam ter inzage.

KRUPPFABRIEKEN.

Van het totale complex van Kruppfabrieken, dat 500.000 m² oppervlakte beslaat, zijn 3 hallen met een oppervlakte van 30.000 m² bestemd voor vervaardiging van materiaal voor veldspoor en voor spoorbanen op industrieterreinen, terwijl voorts een gemechaniseerde werkplaats is ingericht voor machinebouw en een werkplaats voor de lichte industrie.

Vier werkplaatsen met 70.000 m² oppervlakte dienen voor staalveredeling, met een jaarproductie van 100.000 ton tegen 750.000 ton vóór de oorlog. Voorts worden in een zwaar beschadigde werkruimte huishoudelijke artikelen geproduceerd, terwijl in een fabriekshal, die vroeger als montage-ruimte voor staalconstructies dienst deed, momenteel materiaal voor bruggenbouw en mijninstallaties wordt vervaardigd.

PRODUCTIE NIEUWE STERKERE AUTO.

In verband met de hervorming van de Engelse autobelasting die thans zonder onderscheid 10 pond sterling per jaar per auto, ongeacht de sterkte van de wagen bedraagt, zal de Standard Motor Company de productie van de tot nog toe gangbare modellen van 8, 12 en 14 pk staken, zodra de lopende series gereed zijn. In plaats daarvan zal met ingang van het jaar 1948 uitsluitend een **sterkere auto** van 15 — 16 pk worden gefabriceerd, die als „Vanguard" wordt aangeduid.

Behalve **vereenvoudiging** van het productieprogramma verwacht de firma ook een **verdere verlaging** van de productie-kosten wegens het feit, dat vele constructie-onderdelen voor de personenauto tegelijk ook voor de „Standard-Fergusson"-tractor worden gebruikt.

Bij een **brandstofverbruik** van 1 gallon op 42 km. zal de nieuwe auto een maximum snelheid kunnen bereiken van 120 km. per uur. Men hoopt met een verkoopprijs uit te komen, die de prijs voor de tegenwoordige 8 pk-auto niet belangrijk te boven gaat (£ 390 met inbegrip van de omzetbelasting in het binnenland). De eerste 5000 stuks zijn voor **export** bestemd, zodat deze auto niet vóór het tweede halfjaar van 1948 in Engeland zijn intrede kan doen. Wat uiterlijk betreft is de auto een navolging van de Detroitse auto's.

ARUBA

DE AFSCHEIDING VAN ARUBA.

Hedenmorgen ontvingen wij een telegram van de heer Henny Eman, waarin hij als zijn mening te kennen gaf, dat de gezaghebber van Aruba, de Weledelgestrenge Heer L. C. Kwartsz tegen afscheiding is van Aruba.

Het telegram luidde als volgt:

„Volgende schriftelijke verklaring is mij gegeven door Landraden Wever, Eman.

Quote Aan Statenlid Eman tekst van door Raad van Politie aan Hare Majesteit verzonden telegram stemmende volksverzoek om afscheiding werd in de vergadering voorgelezen door Eman en in stemming gebracht stop.

Wever antwoordde eerst accoord, waarop Kwartsz ook stemde aangenomen en toen Eman weer direct vroeg aangenomen antwoordde Kwartsz aangenomen het telegram zal nog hedenavond verzonden worden stop. Na dit unaniem besluit las Kwartsz voor enige opmerkingen waarop Wever puntsgewijze repliceerde geapplaudisseerd door tribune stop. Het telegram aan de Staten verzoekende behandeling decentralisatie ontwerp ten aanzien van Aruba niet voortzetten werd unaniem aangenomen en geen opmerking volgde op dit besluit stop Op Raads initiatief in vergadering 15 Augustus vormde Kwartsz als voorzitter de afscheidingscommissie, welke hij verder tot beëindiging dezer werkzaamheden presideerde samenstellende de verlangens der Arubaanse bevolking tot staatsrechterlijke afscheiding van het eiland Curaçao.

Getekend Wever, Eman unquote.

Herhaal dat mijn informatie juist is echter wil thans verklaren, dat mij in de laatste dagen voorkomt, dat de houding van Kwartsz tegen scheiding is alhoewel tot nog toe hij niet heeft neergelegd zijn voorzitterschap der scheidingscommissie.

Henny Eman."

DE BERUCHT V-2 OVERTROFFEN.

Bereikte men in Amerika enige tijd geleden met een Duitse V-2 de formidabele hoogte van bijna 200 km.; deze hoogte zinkt in het niet, vergeleken met de prestaties van de nieuwe raket welke momenteel in aanbouw is bij de Glenen L. Martin Co. in Baltimore voor de U.S. Navy.

Deze raketten zullen de ongeloofwaardige snelheid van 2,8 km. per seconde, — inderdaad acht-en-twintig-honderd meter per seconde—, bereiken. Met deze snelheid zouden wij kunnen reizen van Amsterdam — Londen in 25 seconden; Amsterdam — Paramaribo in 52 minuten en Amsterdam — Batavia in 1 uur en 18 minuten.

Deze geweldige snelheid wordt bereikt wanneer de rakket, welke de naam „Neptune" draagt, op een hoogte van 60 km., d.i. 75 seconden na de start, is aangekomen. Op deze hoogte is de brandstof-voorraad, die uit vloeibare zuurstof en alcohol bestaat, geheel verbruikt. De „Neptune" zal evenwel nog 300 km. door stijgen tot een maximale hoogte van 370 km. Dit is tweemaal zo hoog als de V-2 ooit is gekomen

Deze prestatie wordt bereikt bij een nuttige lading van 50 kg. Voert men de lading op tot maximaal 600 kg., dan wordt, zowel de snelheid als de totaal bereikbare hoogte, naar verhouding geringer. Zo wordt bij een lading van 225 kg. de snelheid 2,3 km. per seconde en de maximale hoogte 320 km.

Nog deze zomer zal een verkleinde uitvoering van de „Neptune" worden afgeschoten, terwijl over enige tijd de eerste grote „Neptune" de lucht in zal gaan.

Daar de voorraden van de Duitse V-2 in Amerika grotendeels zijn verbruikt zal deze nieuwe raket de plaats ervan gaan innemen. De „Neptune" is technisch volmaakter dan de V-2. Deze draait o.a. tijdens de vlucht voortdurend om zijn lengte-as, wat zeer hinderlijk is bij het nemen van foto's e.d. De „Neptune" is daarom uitgerust met zg. „roll-jets" waardoor deze raket volkomen stabiel is tijdens de vlucht. Ook wordt regelmatig radio-contact met de grond onderhouden, terwijl de bestudering eveneens van de grond af plaats heeft.

De „Neptune" heeft dezelfde lengte als de V-2, nl. 15 meter, maar is veel slanker, slechts 80 c.M. doorsnee.

Het contract tussen de U.S. Navy en de Martin Co. geeft opdracht voor de bouw van 10 raketten tot een gezamenlijk bedrag van $ 1.850.000. Ze zullen worden geleverd over een periode van 3 jaar.

Rest alleen de hoop uit te spreken, dat de „Neptune" zal worden bestemd voor wetenschappelijke doeleinden, ten hoogste voor snelvervoer van post, doch nimmer voor dat doel waarvoor eens de V-2 dienst deed!

Staten van Curacao

Vergadering op VRIJDAG, den 26sten September 1947 des avonds te 8 uur.

ONDERWERPEN: TE BEHANDELEN

1. Ingekomen stukken.
2. Ontwerp - landsverordening tot wijziging en aanvulling van de verordening van den 14den Mei 1930, houdende bepalingen omtrent beëedigde vertalers (P.B. 1930, no. 34) (1947-1948-16).
3. Ontwerp - landsverordening tot wijziging van het besluit van den 21sten Juni 1945 (P. B. 1945, no. 93), houdende bepalingen omtrent het besturen van motorrijtuigen ten behoeve van den militairen dienst. bekrachtigd bij landsverordening van den 21sten Juli 1946 (P.B. 1946, no. 118) (1947 - 1948-27).
4. Ontwerp - landsverordening tot wijziging van de Algemeene Politiekeur 1917 (P.B.1936, no. 48) (1947-1948-28).

De Griffier,
.. VAN WEEL.

Op de scheidingslijn van Oost en West

Samenwerking met communisten een noodzakelijke quaestie?

Volkspartij niet homogeen

Het is te betreuren, dat de Tsjechische Katholieken de buitenwereld niet willen bekend maken met de werkelijke toestand in Tsjechoslowakije. Over Bohemen en Moravië heeft men zodoende de indruk, dat er een zekere vrijheid heerst. De markt is er in werkelijkheid evenwel geheel in handen van de Z.O.B. (de politieke politie). Deze wordt geleid door Dr. Placek, die geheel onder invloed staat van de Russische geheime politie. President Benesj heeft in het geheel geen werkelijke macht. Het feit, dat hij den nieuwen aartsbisschop van Praag, Mons. Beran, zeide, dat hij met de katholieken wilde samenwerken, om de niet-communistische gelederen in het land te versterken, toont een loffelijke persoonlijke ontwikkeling, doch zij is momenteel van geen politiek belang.

Na de oorlog heeft Benesj een brug willen slaan tussen het Oosten en Westen, doch hij is in de val gelopen van de communisten en de Sovjet-Unie. In Tsjechoslowakije zijn alle ambten, die waarlijk het openbare leven controleren, in handen van de communisten; enig licht te werpen op het doel en de houding der Tsjechische Volkspartij, de grootste christelijke groepering, is het doel van onderstaand artikel.

De trieste historie welke er rond de Oost-Europese houding tegenover de Marshall-plannen geschreven is, heeft de aandacht weer eens gevestigd op het land, dat geografisch ongeveer het hart van Europa zou kunnen worden genoemd, Tsjechoslowakije. Dit volk, reeds intern een prooi van de controverse tussen Tsjechen en Slowaken is thans bovendien een stootblok tussen de machtige ideologieën van Oost en West.

Hier is het dan ook, dat in de binnenkamers de felste strijd gewoed heeft om het pro of contra van het bijwonen der Parijse conferentie omtrent Europa herstel. In brede kringen voelt men in stad en provincie nog West-Europees aan, doch de onaangename ervaringen met de Franse en Britse democratieën in de veertiger jaren, benevens de sterke positie der communisten in het binnenland hebben ter elfder ure regering en Parlement doen luisteren naar de dreigementen en beloften van het Kremlin. Hoe is in deze strijd de houding der Tsjechische Katholieken? Voor het beantwoorden van deze vraag, is een korte schets van het ontstaan en voortbestaan der Tsjechische Volkspartij onmisbaar.

Uit de annalen der partij.

De Tsjechische volkspartij werd in 1920 door haar huidige voorzitter Mons. Schramek, alsmede door Mons. Hala gesticht. Aanvankelijk was de partij in het algemeen christelijk georiënteerd, maar met de tijd werd zij strikt katholiek. Van 1920 tot 1939 bezette zij gemiddeld 10 à 15% der zetels in het Parlement. Gedurende de laatste maanden van het bestaan der tweede Tsjechoslowaakse Republiek (sinds München tot 14 Maart 1939, datum van de Duitse bezetting) werden de politieke partijen verboden en kwam een boven alle politieke ideeën geplaatste centrale regering tot stand. Deze concentratie had officieel een democratisch aanzien, doch was in feite zelf half fascistisch. Toen de Volkspartij dit inzag, weigerde zij haar medewerking en haar Voorzitter, Mons. Schramek, week uit naar Frankrijk.

Gedurende de oorlog hebben de leden en functionarissen van de Volkspartij, die onder de Duitse bezetting in het land bleven, geweigerd met de bezetter samen te werken en zij namen actief deel aan de leiding van het geheime verzet.

De beide uitgeweken functionarissen der Volkspartij werden de eerste medewerkers van President Benesj; Mons. Schramek was tot 1945 voorzitter van de Tsjechoslowaakse Regeringsraad te Londen.

Na de bevrijding van het land werd te Kosice het „Nationale Front" opgericht, waarbij de Volkspartij nog steeds is aangesloten. Dit „Nationale Front", waartoe met hun respectievelijke partijen ook de huidige communistische Premier Klement Gottwald, de socialist Fierlinger en de Liberaal Nationalist Zanki behoorden, heeft voor de vorming van de eerste regering na de bevrijding zijn leden, onder druk van het Rode Leger, gedwongen een regeringsprogramma te onderschrijven. In dit programma waren o.a. vervat: de nationalisatie der industrieën en der banken, een agrarische hervorming, de vervolging der collaborateurs en eindelijk de politiek van blijvende vriendschap met de Sovjet-Unie. Aangezien de Boheemse partijen niet in Slowakije actief mogen zijn en omgekeerd, zijn in het Nationale Front ook de twee Slowaakse partijen de Communistische en de Democratische, opgenomen.

Onder deze omstandigheden werd de eerste Tsjechoslowaakse Regering gevormd. De „Volkspartij" verkreeg er het vice-voorzitterschap (Mons. Schramek), het Ministerie van P.T.T. (Mons. Hala) en Volksgezondheid en alles wees er op, dat bij de verkiezingen in 1946 de Volkspartij tenminste evenveel stemmen zou behalen als de Communistische Partij. De communisten en socialisten, die de voornaamste ministeries bezetten, kregen door het maken van propaganda, de doorgevoerde agrarische hervormingen en de nationalisatie der industrieën echter nagenoeg 60% der stemmen in Bohemen en Moravië.

Dat dit overwicht in het centrale Parlement werd teruggebracht tot 50%, is te danken aan het feit, dat de Slowaakse Democratische Partij er 17% van de 300 zetels inneemt. Deze 300 zetels in het centrale Parlement zijn nu dan ook als volgt verdeeld:

96 Tsjechische Communisten, 26 Slowaakse Communisten, 27 Boheemse Socialisten, 1 Slowaakse Socialist, 60 Liberaal Nationalisten, 51 afgevaardigden van de Slowaakse Democratische Partij en 39 van de Tsjechische Volkspartij. Men kan dus zeggen, dat links en rechts er even sterk zijn, de drie laatstgenoemde partijen zijn immers rechts-georiënteerd. Doch behalve de Slowaakse Democraten zou men de beide overige partijen eerder die van het centrum kunnen noemen en het is vermeldenswaard, dat bij de verkiezingen een der leuzen van de Volkspartij blijvende vriendschap tussen de Tsjechoslowaakse Republiek en de Sovjet-Unie was.

Stromingen in de Volkspartij.

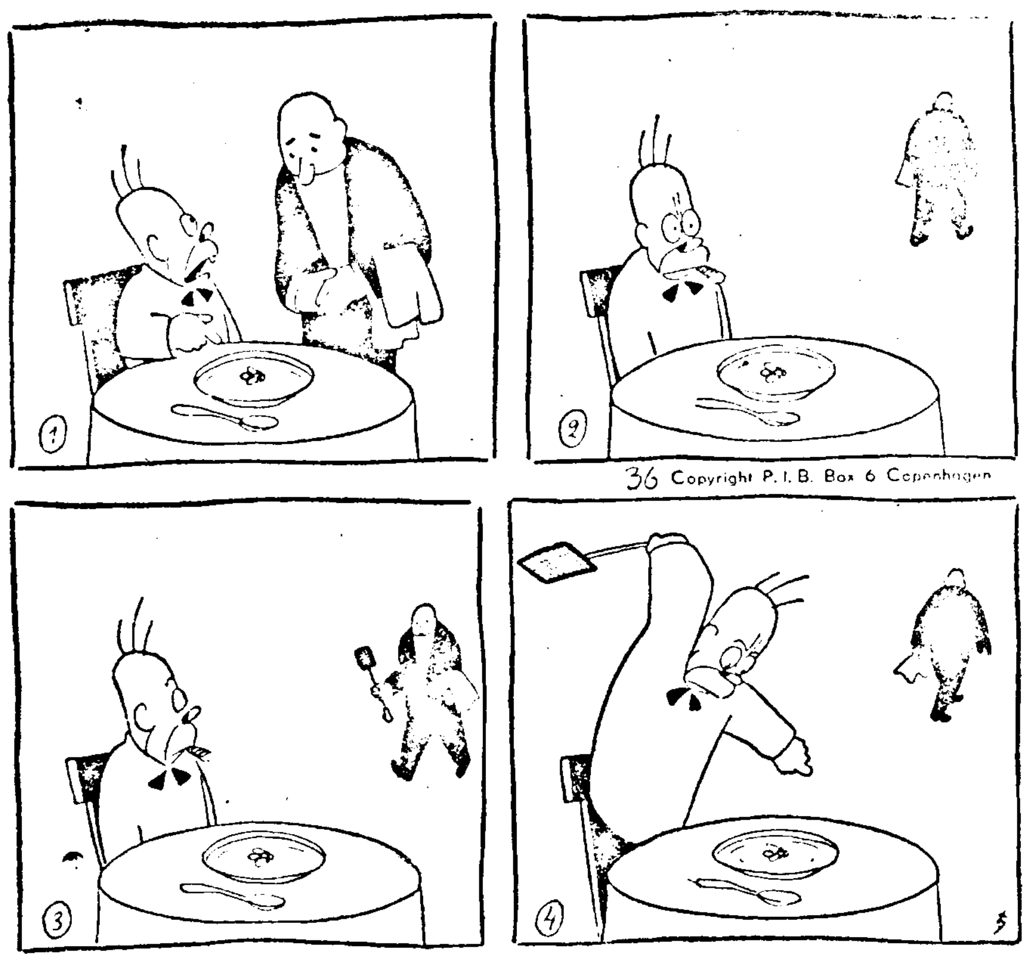
Een homogene groep kan men de Volkspartij echter niet noemen. Vooral de houding tegenover Rusland en de communistische landen al heeft de gelederen in drieën gedeeld. Men heeft dan ten eerste de officiële, vertegenwoordigd door Mons. Schramek en Mons. Hala, die ook heeft voor de huidige toestand en daardoor loyale samenwerking met de Communistische Partij aanvaard, zonder echter te hopen, dat deze samenwerking te nauw zou worden.

De tweede stroming vertegenwoordigd door de Minister van Volksgezondheid Dr. Prohazka, omvat de jeugdige katholieke intellectuelen. Zij wil, uit noodzaak ook met de communisten samenwerken ten bate van de arbeidersklasse en de middenstand doch vraagt de partijleiding en in het bijzonder aan de voorzitter Mons. Schramek, om de persoonlijke vrijheid meer in het oog te houden, welke aangetast werd door Nosek, de Communistische Minister van Binnenlandse Zaken (gedwongen arbeid, het dragen van identiteitspapieren enz.) Deze stroming overheerst bij de oud-strijders, doch zij erkent, dat de houding van Mons. Schramek op het ogenblik geen andere kan zijn.

De derde stroming is geheel en al tegen de samenwerking met de communisten. Op binnenlands gebied vraagt zij om aansluiting bij de beide overige rechtse groeperingen en internationaal wil zij hulp van de Verenigde Staten verkrijgen tegen de verdrukking door de Sovjets. Deze stroming, die talrijke aanhangers heeft onder de burgerij, wordt geleid door Dr. Helena Prohazka, afgevaardigde in de Wetgevende Vergadering en onlangs door de Volkspartij geroyeerd op aanstichten van de communisten. Het orgaan van deze stroming werd reeds tweemaal door de communistische minister van Binnenlandse Zaken verboden (wegens artikelen tegen de USSR), doch is later weer toegelaten.

Het officiële blad der Tsjechische Volkspartij is het dagblad „Lidova Democratie" vermelde stromingen. Zo komt het voor, dat op de eerste pagina een bepaalde politieke houding kenbaar wordt gemaakt en op de tweede en derde pagina ieder een andere.

De Volkspartij staat er financieel goed voor, zij kan rekenen op bescheiden, doch vaste maandelijkse bijdragen van haar leden, die ca. 450.000 in aantal zijn (K.N.P.)

PAS OP ADAMSON!
WEES EEN DIERENVRIEND!

De Republikeinse geldpolitiek

Met rijkdommen uit Indonesië wordt dwaas omgesprongen

Er wordt thans beschikt over een rapport, gedateerd 15 April 1947, en uitgebracht door R. M. Margono Djojohadikoesoemo, President-directeur van de Bank „Negara Indonesia", welk rapport werd opgemaakt naar aanleiding van een reis, welke deze functionaris maakte naar de Straits, in gezelschap van de Directeur der Bank Negara, Sabaroedin, en de secretaris, Mr. Abdoelkarim, terwijl zich te Singapore Mr. Oetoyo nog bij dit gezelschap aansloot.

Het doel van deze reis was de republikeinse deviezen-positie te Singapore in ogenschouw te nemen.

Het rapport komt tot de volgende conclusies:

1. Er worden tussen de republiek en het buitenland alleen maar goederen tegen goederen verruild. Deze ruilhandel is clandestien en gaat geheel buiten de republiek om. De goederen worden bij voorkeur tegen wapens geruild, ongeacht de prijs, die daarvoor wordt gevraagd. Zodoende betaalt de republiek zeer veel, ook al omdat jonge, onervaren inkoop-agenten staan tegenover ervaren en geslepen leveranciers.

De republikeinse „jongens" worden iedere keer beetgenomen. ...

2. De invoer in Singapore uit de republiek bedraagt maandelijks ongeveer 18 millioen Straits Dollars, over 18 maanden, dus ongeveer 324 millioen Straits Dollars.

Daarvan kwam naar schatting uit Java ongeveer 54 millioen en uit Sumatra 270 millioen.

3. De commissie stelt de vraag: Wat is daarvoor door Java en Sumatra terugontvangen? Het antwoord luidt: Dit laat zich bij benadering nog niet taxeren, vooral omdat een deel in de vorm van katoentjes, zeep, tandpasta, tandenborstels, enz., die bij gelijkschakeling van de koers tussen dollars en roepiah' vijf tot tien maal te duur worden verkocht. Naar schatting evenwel kwam naar Java (voor Sumatra bleven de cijfers onbekend) alleen maar ter waarde van 20% of ongeveer 10 millioen Straits dollars.

4. Gedurende de laatste zes maanden is enige verbetering in de verhouding gekomen omdat thans vier lichamen opereren, die instructies krijgen van en verantwoording moeten afleggen aan de minister van Economische Zaken. Deze vier lichamen zijn: a) Namesko, vertegenwoordigende Gani, b) Indonesische import en export, vertegenwoordigende de afdeling handelszaken van het min. van Economische Zaken, c) Noesantara, vertegenwoordigende het gouvernement van Sumatra, en d) Oesaha Baroe, vertegenwoordigende de legergroepen.

Het verleden latende voor wat het is stelt de rapporteur voor stappen te nemen teneinde de situatie te verbeteren.

Hij oordeelt de tijd gekomen om tot iets concreets over te gaan teneinde te voorkomen dat nog langer met de rijkdommen van Indonesië op een dwaze manier wordt omgegaan.

Als eerste verbetering moest gelden, dat de Chinese Banking Corporation tot correspondentie van de Bank Negara werd aangesteld. Als tweede verbetering gold de opening van een „Research Branche", welk kantoor tot taak heeft de Singapore markt te observeren en daarover te rapporteren.

Het rapport vervolgt: „Zonder iets tekort te doen aan de pioniersactiviteiten van de instellingen, die voor diverse ministeries en andere lichamen optreden dienen stappen te worden genomen om een einde te maken aan de periode van exploratie en experimenten, die uitgelopen is op een drainage van het land", terwijl het vervolgt: „De les van Singapore heeft ons geleerd, dat een barter-systeem als het huidige het land schade doet". Het rapport besluit met te kennen te geven, dat zo spoedig mogelijk een deviezen-instituut in het leven moet worden geroepen.